

El semestre passat

El segon semestre de 1993 s'ha desenvolupat sota el signe de la continuació d'un debat professional sobre la incidència dels mitjans de comunicació, que interessa cada cop més tota la societat. En aquest sentit, la celebració de la Jornada Anual dels Periodistes Catalans a Barcelona, el mes de setembre per iniciativa del Col·legi, ha donat continuïtat a l'esperit de renovació sorgit l'octubre de 1992, del II Congrés de Periodistes.

El Codi Deontològic proclamat al Congrés de 1992 ha demostrat al llarg d'aquest any una positiva utilitat com a punt de referència en diverses situacions i ha servit d'inspiració a la Federació d'Associacions de la Premsa d'Espanya que ha presentat el passat mes de novembre el seu propi Codi.

El debat sobre els límits de la informació ha tingut en el pla internacional una referència molt destacada en la premsa anglesa, amb la reiterada intromissió del "Daily Mirror" londinenc en la intimitat de la família reial britànica i, en particular, de la princesa Diana Spencer. La guerra de preus entre els principals diaris de Londres, iniciada per "The Times", que ha rebaixat l'exemplar de 40 a 30 penics (de 80 a 60 pessetes), tampoc no és un fet que hagi passat desapercbut.

El tancament del diari "El Observador de la Actualidad", després d'una llarga agonia, posa fi a un cas singular en la història recent de la premsa barcelonina. A la pèrdua de llocs de treball que ha significat el final d'aquest diari promogut el 1990 per l'antic secretari general de la Presidència de la Generalitat, Lluís Prenafeta, s'hi afegeix la consideració

d'un cas d'aventurisme empresarial i polític sense gaires precedents.

Les investigacions judicials a propòsit de l'espionatge telefònic realitzat per membres del servei de seguretat del diari "La Vanguardia", d'altra banda, han sotraguejat sensiblement la vida periodística de la ciutat i la seva repercussió pública ha estat motiu d'un pronunciament del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

En el capítol de la vida dels mitjans, la 40a edició dels Premis Ondas –en el marc renovat d'una gala televisiva en la Sala Oval del Palau Nacional de Montjuïc– ha estat el pròleg del 70è aniversari de l'emissora que els organitza, Ràdio Barcelona, que és la més antiga d'Espanya i que s'esdevindrà el mes de novembre de 1994.

També en aquesta tardor de 1993, les televisions locals de Barcelona han donat un nou pas endavant amb el programa Tele Mercè realitzat des de les Drassanes durant la festa major de la ciutat. Algunes setmanes després, hi havia la desaparició de la vella torre de comunicacions del Tibidabo, desmuntada després de la plena operativitat de la veïna torre de Collserola.

Entre les desaparicions de companys, les del dibuixant Ramon Tosa, Ivà, i del fotògraf Joan Bert, encara joves tots dos, representen dos sectors com l'humor gràfic i el fotoperiodisme on eren noms propis molt representatius. Més gran, Francesc Català Roca ha pogut rebre la Medalla al Mèrit Artístic de la seva ciutat d'adopció, Barcelona, en plenitud de facultats creatives.

Les eleccions per a la renovació preceptiva de la Junta de Govern del Col·legi han tancat aquest segon semestre de 1993 amb la reelecció de Josep Pernaú com a degà, i un rejuveniment important de les juntes de les quatre

demarcacions.

Un dels darrers actes de l'antiga junta havia estat l'aprovació i signatura del conveni de col·laboració amb la Universitat Pompeu Fabra, i un dels primers de la nova ha estat la creació d'una nova Comissió de Formació, destinada a aprofundir aquesta cooperació del Col·legi amb les facultats i estudis universitaris, encetada de manera formal amb el conveni signat ja fa dos anys amb la Universitat Autònoma de Barcelona.